

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων στην Αντιπροσωπεία του Πατριαρχείου Ρουμανίας στους Αγίους Τόπους

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Στην Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου της Ρουμανικής Αντιπροσωπείας στα Ιεροσόλυμα βρέθηκε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων [κ.κ. Θεόφιλος](#) ο οποίος προέστη της Θείας Λειτουργίας.

Κατά την ομιλία του ο Προκαθήμενος της Σιωνίτιδος Εκκλησίας αναφέρθηκε στον βίο, το φρόνημα και το μαρτύριο του Αγίου Γεωργίου, υπογραμμίζοντας ότι *“οι μάρτυρες του Χριστού είναι εκείνοι, οι οποίοι αναγγέλλουν την δικαιοσύνην και την αλήθειαν Αυτού, ουχί μόνον διά του προφορικού αυτών λόγου, αλλά και διά του αίματος του μαρτυρίου των”*.

Επίσης, σημείωσε ότι η εν Χριστώ ενότητα *“των αδελφών Ορθοδόξων Εκκλησιών Σιών της Αγίας, και Ρουμανίας διατρανούνται σήμερον ταίς ικεσίαις του Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου συν ταίς πρεσβείαις της υπερευλογημένης Θεοτόκου εν τω ιερῷ μυστηρίῳ της μυστικής ευλογίας του κοινού, δηλονότι ποτηρίου της Θείας Ευχαριστίας του Σώματος και του Αίματος του Θεού και Σωτήρος ημών Χριστού, του Οποίου εγενόμεθα κοινωνοί και συμμετοχοί”*.

Ο Αντιπρόσωπος του Πατριαρχείου Ρουμανίας στα Ιεροσόλυμα, Αρχιμανδρίτης Ιωάννης, καλωσόρισε τον Μακαριώτατο τον οποίο και ευχαρίστησε για την ευγενή ανταπόκριση της πρόσκλησης. *“Χαιρόμεθα εκ βάθους ψυχής, ότι ευρίσκεσθε σήμερον εν τῷ μέσω ημών και ἐγὼ προσωπικῶς εκφράζω τὴν βαθεῖαν ευγνωμοσύνην μου διὰ πάσαν τὴν στήριξιν καὶ τὰς πολυτίμους πνευματικὰς διδασκαλίας, τὰς ὁποίας ἐδέχθην ἐκ τῆς Μακαριότητός Σας. Δι’ ἐμέ εἰσθε ὄχι μόνον Πατριάρχης, ἀλλὰ καὶ Πατὴρ καὶ στήριγμα πνευματικόν”*, ανέφερε χαρακτηριστικά.

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Αρχιεπισκοπῆς:

Τῇ εὐγενεῖ προσκλήσει τοῦ Ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας εἰς Ἱεροσόλυμα Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰωάννου, ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε θείας Λειτουργίας εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Γεωργίου τῆς Ρουμανικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς τὴν συνοικίαν τῶν θρησκευομένων Ἰουδαίων, τὴν Κυριακὴν 27ην Ὀκτωβρίου/ 9ην Νοεμβρίου 2025, ἐπομένην τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ μεγαλομάρτυρος Νέστορος, κατὰ μετὰθεσιν διὰ λόγους ποιμαντικοῦς.

Μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφῖται Ἱερομόναχοι, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Δραγουμᾶνος Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος, οἱ Ἀρχιμανδρίται π. Χριστόδουλος καὶ π. Κωνσταντῖνος, ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, ἄλλοι Ἱερεῖς ἐκ Ρουμανίας, ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Μᾶρκος καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος π. Εὐλόγιος, ἐν ψαλμῳδίᾳ τοῦ

Ἱεροψάλτου τοῦ Ναοῦ Ρουμανιστί καὶ τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως διακόνου π. Ευσταθίου, ἐν συμμετοχῇ τῶν μοναζουσῶν τῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ πιστοῦ λαοῦ κυρίως Ρουμανοφώνων κατοίκων τοῦ Ἰσραήλ.

Πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἐλληνιστὶ καὶ ἐν μεταφράσει Ρουμανιστί ὡς ἔπεται:

«Ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅσιοι λογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα κ. Ἰωάννη, ἐκπρόσωπε ἐν Ἱεροσολύμοις τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἐπωνύμῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν κατάθεσιν τῶν ἱερῶν λειψάνων αὐτοῦ ἐν τῷ ἐν Λύδῃ μεγαλοπρεπεῖ Ναῷ τῷ ὑπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἀνεγερθέντι.

Ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος, γόνος πλουσίας καὶ εὐγενοῦς οἰκογενείας κατήγετο ἐκ Καππαδοκίας ἐκ πατρός μὲν Καππαδόκης, ἐκ μητρός δέ Παλαιστίνος. Ὑπηρέτησε ὡς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ ἐπὶ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ (ἐν ἔτει 284-305), ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ ἐκήρυξε ἑαυτὸν Χριστιανὸν ὁμολογήσας τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Θεόν τε καὶ Θεοῦ Υἱόν εἶναι, διό καὶ συνελήφθη καὶ ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον. Τὰ δέ λείψανα αὐτοῦ μετεφέρθησαν εἰς Διόσπολιν (Λύδδαν), τὴν Ἀγιογραφικὴν πόλιν ἔνθα ὁ ἐπώνυμος αὐτοῦ Ναὸς καὶ τό κενοτάφιον.

Ἡ τιμή τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐπεξετάθη εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης, ἰδιαίτερως δέ εἰς τὴν Ἀνατολήν ἀλλὰ καὶ τὴν Δύσιν, ἔνθα τιμᾶται οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἑτεροθρήσκων. Τοῦτο δέ ὀφείλεται εἰς τὰ πολλαπλᾶ θαύματα, τὰ γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἐναργέστατα περιγράφει ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ λέγων: «Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρρήτου μαρτυρίας κηρύττεται, τὸ κλέος ἔνδοξε Μάρτυς· ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεύς, διατρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν κτίσιν Γεώργιε, πλείσταις ὄντως κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ τὰς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου· ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμόν σε γινώσκομεν, καὶ εὐεργέτην παμμάκαρ, τοὺς αἰχμαλώτους ρυόμενον, Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ μαρτυρία καὶ ὁμολογία τοῦ θεσπεσίου Γεωργίου ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Θεὸς καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, κατέδειξεν αὐτόν μέγαν καὶ διακρινόμενον ἐν μέσῳ τοῦ «νέφους τῶν μαρτύρων» (Πρβλ. Ἑβρ. 12,1) τῆς Ἐκκλησίας. Οὗτος ἐγένετο σύσκηνος καὶ συνόμιλος τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, διότι ἐκήρυττε μετὰ παρρησίας τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν, καταγγέλλων τὴν ἐκ τῆς διαβολικῆς πλάνης θρησκείαν τῶν εἰδώλων, μὴ φοβούμενος τὸν θάνατον, ἀκούων εἰς τὸν Εὐαγγελικὸν λόγον τοῦ Κυρίου λέγοντα: «Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δέ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβηθῆτε δέ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολεσαι ἐν γεένῃ», (Ματθ. 10,28).

Ὁ μακάριος Γεώργιος, φωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκινεῖτο ὑπὸ τοῦ ἀκατανικήτου πόθου διαβῆναι πρὸς τὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοὔτέστιν «ἐν τῇ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ... καὶ Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκῳ ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων» (Ἑβρ. 12,23). Καὶ τοῦτο, διότι ἤκουε τοῦ θείου Παύλου κηρύσσοντος: «οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν (Ἑβρ. 13,14). Ἑρμηνεύων τὸν λόγον τοῦτον ὁ Θεοφύλακτος λέγει: «Οὐκ ἔχομεν μετοχὴν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἐπεὶ δέ οὐδὲν μένει. Ὅφειλομεν οὖν φεύγειν ἐκ τούτου καὶ πρὸς τὴν μέλλουσαν πόλιν τρέχειν, τοὔτέστιν τὸν οὐρανόν».

Οἱ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀναγγέλλουν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν Αὐτοῦ, οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ προφορικοῦ αὐτῶν λόγου, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ αἵματος τοῦ μαρτυρίου των. Τοῦτο ἀκριβῶς ἐποίει ὁ μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἀκούων τῆς φωνῆς τοῦ ψαλμωδοῦ λέγοντος: «τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου, ὅτι οὐκ ἔγνω γράμματίς», (Ψαλμ. 70,15).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἀξιάγαστος Γεώργιος ἐν ἐνεργείᾳ, ὢν ἀξιωματικὸς τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ εὐηγγελίζετο Χριστὸν τὸν Θεὸν καὶ Υἱόν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Διό καὶ «εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ», (Πρβλ. Ρωμ. 10,18/ Ψαλμ. 18,5). Ἐγκωμιάζων

τὴν μνήμην τοῦ ἀθλοφόρου Γεωργίου, ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ λέγει: «Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ ἀείζων, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα».

Λίαν εὐστόχως ὁ ὑμνωδὸς καλεῖ τὸν ἀοίδιμον μάρτυρα Γεώργιον «κήρυκα τῆς ἀληθείας καὶ κλῆμα τὸ ἀείζων τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς». Ἡ ἄμπελος τῆς ζωῆς δέν εἶναι ἄλλη, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία εἶναι τὸ μυστικόν σῶμα Αὐτοῦ, «ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστὶ· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ», (Ἰωαν. 15,1-2)

Ἑρμηνεύων τὸν ὡς ἄνω λόγον, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ἰστέον οὖν ὅτι συνενούμενοι μὲν διὰ πίστεως αὐτῷ καὶ ἐν ψιλαῖς καὶ μόναϊς ὁμολογίαις τὸ τῆς κολλήσεως εἶδος ἐπιτηδεύοντες, οὐ μὴν καὶ τοῖς ἐξ ἀγάπης ἀνδραγαθήμασι τὸν τῆς συναφείας δεσμόν ἐπισφίγγοντες κλήματα μὲν ἐσόμεθα, νεκρά δέ ὅμως καὶ ἄκαρπα». [Καὶ ἀπλούστερον, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν λοιπόν, ὅτι ἐὰν εἴμεθα ἡνωμένοι μὲ τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως, καὶ ἐφαρμόζωμεν τὸν τύπον τοῦ συνδέσμου μόνον μὲ κενές ὁμολογίες πίστεως καὶ δέν συσφίγγωμεν τὸν δεσμόν τῆς ἐνότητος (μὲ τὸν Χριστὸν) μὲ ἔργα ἀγάπης, τότε θα εἴμεθα πράγματι κλήματα νεκρά καὶ ἄκαρπα].

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἐν Χριστῷ ἐνοτης τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Σιών τῆς Ἀγίας, καὶ Ρουμανίας διατρανοῦται σήμερον ταῖς ἱκεσίαις τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου σὺν ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου ἐν τῷ ἱερῷ μυστηρίῳ τῆς μυστικῆς εὐλογίας τοῦ κοινοῦ, δηλονότι ποτηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ Ὁποίου ἐγενόμεθα κοινωνοὶ καὶ συμμέτοχοι.

Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ὅρει μαρτυρίου προσεπέβης, καὶ στέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν».

Ἔτη πολλά, εὐλογημένα καὶ εἰρηνικά.

Περί δέ τῷ τέλει τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωκεν εἰς τὸν π. Ἰωάννην ἐπιστήθιον σταυρὸν καὶ σταυρὸν εὐλογίας ἐκ μαργαριταρορρίζης, ὁ δε π. Ἰωάννης προσεφώνησε τιμητικῶς τὸν Μακαριώτατον ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε Πατριάρχα Θεόφιλε Γ΄

κυρία ἀντιπρόεδρε τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Ρουμανίας, Ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τοῦ Ρουμανικοῦ Ἰσραηλινοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος,

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί καὶ φίλοι ἐν Κυρίῳ,

Σᾶς ἀπευθύνω θερμότατο καλωσόρισμα εἰς αὐτὴν τὴν ξεχωριστὴν καὶ εὐλογημένην ἐκδήλωσιν, ἀφιερωμένην εἰς τὸν Ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, λόγῳ τῆς πανδημίας καὶ τῶν συγκρούσεων ποὺ ἐτάραξαν ὁλόκληρον τὸν κόσμον, δὲν εἴχομεν τὴν χαρὰν νὰ συναντηθῶμεν καὶ νὰ ἐορτάσωμεν ἀπὸ κοινοῦ τὸν μάρτυρα Κυρίου, τὸν προστάτην ἡμῶν.

Ἡ οὐσία τῆς ἀγάπης καὶ τῆς Εὐχαριστιακῆς Κοινωνίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ σύναξις, ἐξ οὗ καὶ ἡ σημασία τῆς λέξεως «συναγωγὴ».

Σήμερον συνελθόντες ἡνωμένοι πέριξ τοῦ ἐνδοξοτέρου καὶ λαμπροτέρου μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ, ἀνακαλοῦμεν εἰς μνήμην τὸν λόγον τοῦ Κυρίου «ὅπου εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῷ ὀνόματί Μου, ἐκεῖ εἰμι ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν».

Πράγματι χαιρόμεθα διότι ζῶμεν εἰρηνικὰς ἡμέρας καὶ διότι ὁ Χριστὸς εὐρίσκεται ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Μέ τὴν εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Δανιήλ, ἐτελέσαμεν σήμερον τὴν Δοξολίγαν καὶ τὴν θείαν Λειτουργίαν, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης. Χαιρόμεθα ἐκ βάθους ψυχῆς, ὅτι εὐρίσκεσθε σήμερον ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν καὶ ἐγὼ προσωπικῶς ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μοῦ διὰ πᾶσαν τὴν στήριξιν καὶ τὰς πολυτίμους πνευματικὰς διδασκαλίας, τὰς ὁποίας ἐδέχθη ἐκ τῆς Μακαριότητός Σας.

Δι' ἐμέ εἴσθε ὅχι μόνον Πατριάρχης, ἀλλὰ καὶ Πατήρ καὶ στήριγμα πνευματικόν.

Εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας διὰ τὴν ἀγάπην, μὲ τὴν ὁποίαν περιβάλλετε πάντας ἡμᾶς τοὺς ζῶντας ἐν Ἱεροσολύμοις τῷ ἁγιοτάτῳ τόπῳ τοῦ κόσμου καὶ κέντρῳ τῆς γῆς, ὅθεν ἐξῆλθεν ἡ σωτηρία.

Ἐπιθυμοῦμεν νά Σᾶς προσφέρωμεν ὡ δῶρον εἰκόνα παριστάνουσαν τήν Γέννησιν τοῦ Κυρίου, πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος ὅτι συντόμως θά ἀγαλλιασθῶμεν ἅμα ἐν Βηθλεέμ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ταύτῃ ἑορτῇ· εἰκόνα, ἥτις θά μᾶς ὑπενθυμίζῃ ὅτι ὁ Θεὸς κατήλθεν εἰς τόν κόσμον, ἵνα ἀναβιβάσῃ τόν ἄνθρωπον εἰς τόν οὐρανόν.

Εὐχόμεθα ἔτη πολλὰ, εὐλογημένα, ὑγιῆ καὶ φωτεινὰ!

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε κέρασμα εἰς τὸ ἡγουμενεῖον καὶ τράπεζα διὰ τὸν Μακαριώτατον καὶ τὴν συνοδείαν Αὐτοῦ.

